

Sygn. akt XII Gz 271/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Gdańsku Wydział XII Gospodarczy Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Bożena Kachnowicz - Kokot

Sędziowie : SSO Jolanta Safader – Skwarlińska (spr.)

SSR (del.) Magdalena Kiedrowicz - Kopec

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2013 roku w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna w Ł.

przeciwko J. P.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

od postanowienia Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 23 stycznia 2013r. w zakresie punktu 2 (drugiego) w przedmiocie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, sygn. akt IV GC 987/12

postanawia:

1/ oddalić zażalenie;

2/ zasądzić od powoda (...) Spółka Akcyjna w Ł. na rzecz pozwanego J. P. kwotę 60,- (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

Sygn. akt XII Gz 271/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie w sprawie z powództwa (...) Spółka Akcyjna w Ł. przeciwko J. P. o zapłatę kwoty 8.367,37 zł wobec cofnięcia pozwu połączonego ze zrzeczeniem się roszczenia przez powoda (punkt 1) oraz na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349 ze zm.) zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.217,- zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, uznając powoda za stronę przegrywającą spór (punkt 2).

Powód zaskarżył powyższe postanowienie w zakresie punktu 2 (drugiego) w przedmiocie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego zarzucając mu naruszenie prawa procesowego art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 4 ww. Rozporządzenia poprzez przyjęcie, iż powoda należy uznać za stronę przegrywającą sprawę i w konsekwencji obciążyć kosztami postępowania.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że powód w związku z wyegzekwowaniem od pozwanego całości dochodzonych należności wraz kosztami procesu nie miał możliwości zajęcia innego stanowiska w sprawie jak cofnięcie powództwa wraz ze zrzeczeniem się roszczenia. Popieranie powództwa było całkowicie nieuzasadnione i narażało powoda na oddalenie powództwa i koszty procesu. Ponadto, powód cofając powództwo nie złożył wniosku o zasądzenie kosztów postępowania, gdyż koszty te zostały zapłacone przez pozwanego w wyniku prowadzonego przeciwko pozwanemu postępowania egzekucyjnego. Powód powołał się na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r., II CZ 208/11, LEX nr 1214570 i wskazał, że zasadą jest (art. 203 § 2 k.p.c.), że w wypadku cofnięcia pozwu obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, na jego żądanie, obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia. Jednakże dopuszczalne jest odstępstwo od tej zasady w sytuacji, gdy powód wykaże, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia pozwu. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy cofnięcie pozwu jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda. W rozumieniu przepisów o kosztach procesu (art. 98 k.p.c.) pozwanego należy uznać wówczas za stronę przegrywającą sprawę.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o jego oddalenie w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że teza przytoczonego postanowienia Sądu Najwyższego dotyczy odmiennego stanu faktycznego. W rozpoznawanej sprawie zaspokojenie roszczeń powoda przez pozwanego nie nastąpiło w sposób dobrowolny. Ponadto, pozwanemu został przywrócony termin do wniesienia sprzeciwu. Pozwany konsekwentnie kwestionował zasadność roszczeń powoda a także cofnięcia powództwa, która to czynność w ocenie pozwanego ma na celu pozbawienia go możliwości oceny przez Sąd zgłoszonych przez niego zarzutów w zakresie bezzasadności roszczeń powoda. Wbrew twierdzeniom powoda w sprawie nie występują, więc okoliczności wskazujące na dopuszczalność odstępstwa od zasady przewidzianej w art. 203 § 2 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z akt sprawy powód domagał się zapłaty od pozwanego kwoty 8.367,37 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. Nakazem zapłaty z dnia 13 stycznia 2012 r. wydanym w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy Gdańsk- Północ w Gdańsku orzekł zgodnie z żądaniem pozwu, a postanowieniem z dnia 07 marca 2012 r. nadał w/w nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności. Następnie postanowieniem z dnia 20 lipca 2012 r. Sąd ten przywrócił pozwanemu termin do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty. Powód w piśmie z dnia 21 sierpnia 2012 r. cofnął powództwo w całości oraz zrzekł się roszczenia ze względu na wyegzekwowanie przez Komornika Sądowego całości należności wraz z odsetkami i kosztami postępowania. Z kolei pozwany w piśmie z dnia 12 września 2012 r. w przypadku uznania cofnięcia pozwu i zrzeczenia się roszczenia wniósł o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu.

Zgodnie z treścią art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (zasada odpowiedzialności za wynik procesu). Przy ocenie, która ze stron proces wygrała, należy uwzględnić ostateczny wynik sprawy w danej instancji.

Zgodnie zaś z przepisem art. 203 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku (§ 1). Pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego (§ 2).

Zasadą jest, iż w przypadku cofnięcia pozwu, obowiązkiem zwrotu kosztów procesu obciążony jest powód. Jeśli natomiast pozwany dal powód do wytoczenia powództwa, to zaspokojenie przez niego roszczenia w toku procesu należy traktować jako równoznaczne z przegraniem procesu (por. orzeczenie Sąd Najwyższego z dnia 21 lipca 1951r., C 593/51, OSN 1952, nr 2, poz. 49). W okolicznościach przedmiotowej sprawy, wbrew stanowisku powoda taka sytuacja nie zachodzi. Zważyć bowiem należy, że należność dochodzona pozwem została wyegzekwowana przez Komornika Sądowego. Pozwany nie spełnił więc roszczenia dobrowolnie, wręcz przeciwnie cały czas kwestionował jego zasadność. W tej sytuacji Sąd I instancji słusznie przyjął, że bez oceny dowodów nie można pozwanego uznać za stronę przegrywającą, jeżeli to powód cofając pozew zrezygnował z możliwości zbadania zasadności powództwa.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako bezzasadne.

O kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym przed sądem odwoławczym Sąd Okręgowy orzekł na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 2 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., nr 163, poz. 1349 ze zm.).